

[Jes Lunde]

mulighed for at indrette sig på det både i erhvervslivet og privat.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil først takke for hr. Jes Lundes invitation til en studiekreds. Det kan være, vi kan inkludere SF i den kreds af partier, som er meget, meget glade for og meget interesserede i at få lavet en skattereform her inden for den nærmeste fremtid, så dér håber jeg vi kan mødes.

I øvrigt har jeg en kommentar til hr. Poul Nielson, fordi hr. Poul Nielson fremhævede de store investeringer som de vigtigste adfældsregulerende mekanismer. Det er selvfølgelig vigtigt, at det er vigtigt, at vi investerer i fjernvarmenet, det er vigtigt, at vi investerer i naturgasanlæg, det er vigtigt, at vi investerer i bedre isolering osv., men jeg tror også, at de fem millioner enkeltpersoners beslutninger om at nedsætte forbruget af el, at nedsætte forbruget af deres køretøj og at bruge deres plasticposer nogle flere gange er vigtige. Alle disse enkeltbeslutninger kan vi ikke styre herindefra ved bare at sige: Nu skal I gøre sådan. Dem kan vi kun styre på én måde, nemlig hvis der er et klokkeklart incitament for den enkelte forbruger til at gøre, som vi vil have han skal gøre. Det er den måde, vi kan lave de rigtig store ændringer på.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg skal bare sige, at fru Elisabeth Arnold har hørt fuldstændig rigtigt. Det er rigtigt, at SF er inkluderet i den kreds af partier, der meget gerne ser en skattereform jo før jo bedre. Det store spørgsmål i debatten i dag er, om regeringen er med.

Glønborg (KRF):

Overskriften til min tale lyder: »Kristeligt Folkeparti arbejder for, at skattereformen virkelig bliver økologisk«.

Jeg håber, at min stemmeføring og mimik svarer til den begejstring og arbejdslyst, som vi reelt har på dette område. Vi er sikre på, at der sker noget i denne sag i 1993. Der er længe blevet lagt op til en skattereform. Allerede under den forrige regering var Kristeligt Folkeparti også med på banen. Samme dag, som

VK-regeringen gik af, udsendte Kristeligt Folkeparti sit politiske udspil til forhandlingerne. Her skrev vi bl.a.:

»Skattesystemet må i langt højere grad baseres på adfældsregulerende forbrugs- og forureningsafgifter. Disse såkaldte grønne afgifter må indføres uden social slagside og under hensyntagen til beskæftigelsen.«

Det ønske fik vi tilgodeset i en række punkter i regeringsgrundlaget, og det var en af de tungtvejende grunde til, at vi gik med i firtaktsregeringen, som hr. Kirkegaard i sit indlæg kom til at kalde for en socialdemokratisk regering. Jeg gør opmærksom på, at vi er tre partier i denne regering, som ikke er socialdemokratiske, men det skal siges, at Socialdemokratiet er det største og gør en stor indsats i regeringen, og at vi har et udmærket samarbejde med Socialdemokratiet i regeringen. Men det er altså en firtaktsregering, og vi bestræber os på at få afpasset eksplosionerne i den rigtige takt til hinanden, sådan at motoren kører godt.

Når vi før blev spurgt om, hvornår den startede, kan jeg sige til hr. Ole Donner, at den er startet for længst, men den går i sådan en smuk og lydløs takt, at det kan være, hr. Ole Donner skal høre lidt efter for at bemærke, at vi er startet. Vi kører også lidt rundt hist og her, og vi skal nok komme til at køre en skattereform igennem i 1993, det er jeg meget overbevist om.

Dette samarbejde, som vi nu har blandt disse fire partier på en særlig måde, er naturligvis et åbent samarbejde, og jeg håber virkelig, at Venstre og De Konservative vil være lige så konstruktive og ivrige for at drive et bredt samarbejde, som man var, mens Venstre og De Konservative stod med ansvaret for regeringen og for, at der hele tiden blev skabt flertal for det nødvendige. Jeg tror, den tid kommer igen, hvor vi virkelig oplever ønsket om konstruktivt samarbejde også fra den side.

Kristeligt Folkeparti har naturligvis i mange år arbejdet for det, vi er i gang med her, og som jeg er taknemlig for at SF's forespørgsel har givet os anledning til at tale om, nemlig sammenhængen imellem, hvordan samfundet skaffer sine økonomiske ressourcer, og hvordan samfundet bruger sine økonomiske ressourcer, og hvordan det tilpasses den enkelte borgers daglige liv og den enkelte borgers økonomi, sådan at det alt sammen tilgodeser det ansvar, vi har for den natur og de ressourcer, vi har fået betroet.